

ge både hr. Jens Vibjerg og hr. Ulrik Kragh, om regeringspartierne er interesserede i at få flertal for det her forslag, eller om det bare er et paradeforslag. Hvad vil man egentlig? Er man interesseret i at tage en seriøs forhandling i forhold til den massive indvandringstrussel, der ligger, eller er man bare interesseret i at køre det her op sådan, at så har man hejst den ideologiske fane, og så kan man gå ud og sige: Vi fremsatte det forslag, det har vi gjort. Ja, det kom godt nok ikke igennem, men det har vi det måske egentlig også meget godt med. Eller hvad er egentlig meningen?

Ellers kan man jo ikke tage det som udtryk for andet, end at ordførerne går på talerstolen og revser Dansk Folkeparti. Man må jo vælge: Vil man prøve at få flertal for det her, eller vil man ikke? Jeg hører det mest, som om man måske egentlig slet ikke er så indstillet på det her. Specielt når der heller ikke har været kommenteret i forhold til det, som integrationsministeren jo sagde klart og tydeligt i november, altså at flygtninge/indvandregrupper, der er i det danske samfund, får overordentlig svært ved at komme i arbejde efter den 1. maj 2004.

Det er vel en indikator også fra regeringens side af, at ja, man ved godt, at den her trussel mod det danske arbejdsmarked er der fra den 1. maj 2004. Så vil man komme med nogle lapperier og sådan noget, men jo ikke virkelig tage fat om nældens rod. Og det er det, vi ønsker.

Kl. 11.40

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Bare for at sagen står klar, når vi skal i gang med udvalgsarbejdet bagefter, så vil jeg godt spørge hr. Thulesen Dahl, også som et led i en kvittering for diverse invitationer om at tale sagen videre igennem, om ikke hr. Thulesen Dahl er enig i, at ud over den her debat om den uorganiserede del af arbejdsmarkedet, som kører, og hvor der er visse fælles vurderinger af, hvad risikoscenariet er, om end jeg ikke tror, at det østeuropæiske problem er så stort, som hr. Thulesen Dahl gør det til, så er der også en anden sag; jeg lagde mærke til i ordførerindlægget, som hr. Thulesen Dahl er optaget af, og det er ensidigheden i indgrebet.

Og der var der jo en appel fra min side om, at vi under udvalgsarbejdet drøftede, om vi overhovedet kunne færdiggøre det her lovforslag, så lang tid vi har et ufuldstændigt grundlag at bedømme sagen på.

Jeg stiller ikke nogen i udsigt, at vi vil medvirke til at afskaffe eksklusivbestemmelser i øvrigt, men det er dog et usagligt grundlag, at vi skal tage stilling til én side af sagen og ikke til en række andre, f.eks. på de liberale erhvervs områder.

Så vil hr. Thulesen Dahl medvirke til, at vi eventuelt i udvalgsarbejdet siger, at vi ikke gør det her lovforslag færdigt, før sagen er ordentligt belyst? Kan vi få et tilsagn i dag, eller er det noget, der også skal drøftes på et møde i næste uge?

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Hr. Kristian Thulesen Dahl siger, at han vifter med ørerne. Ja, det skal jeg love for, og det er endda så voldsomt, at de bliver helt røde, de er nærmest selvløsende i øjeblikket, og man vifter måske oven i købet så meget med ørerne, at man fuldstændig er ved at miste jordforbindelsen.

Det, der er helt paradoksalt her, er jo, at det da ikke kan komme bag på nogen, at der kommer en østudvidelse. Det har man da vel kunnet forvente i adskillige år, men der har aldrig før, når det her spørgsmål har været diskuteret i Folketingssalen, fra Dansk Folkepartis side været rejst denne her problemstilling. Den er en problemstilling, som er opfundet til lejligheden, og den er oven i købet revet ud af en sammenhæng. Det svarer til, at man for et barn, der i flere år har forlangt at få serveret æblegrød, så serverer æblegrød, hvorefter barnet siger: Nej, jeg vil ikke have æblegrød alligevel, for jeg kan ikke lide jordbær!

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KRF):

Hr. Kristian Thulesen Dahl er meget optaget af fagforeningernes økonomiske støtte til Socialdemokratiet og også af eventuelle østeuropæiske folkevandringer, og tallene, som bliver nævnt, er der jo stor uenighed om, helt fra 41.000 til 1,3 millioner, så det kunne man jo også snakke længe om.

Men er det sådan hos Dansk Folkeparti, at den enkelte arbejdstagers frihed er blevet helt væk i alt det her? Er den enkelte arbejdstagers frihed totalt druknet i alle disse hensyn? Hvor bliver interessen og ansvaret og omsorgen for den enkelte arbejdstager af?

Synes hr. Thulesen Dahl, at det er o.k., at det fortsat er sådan, at når en borger kommer og søger et job, som vedkommende er meget interes-